

Johanka z Arku

František Sahula

Johance z Arku bylo čtrnáct let a puberta s ní mlátila ode zdi, ke zdi.

Neustále se flákala po zahradě a v nedbalkách provokovala svého zhýralého bratrance Wilibalda, s kterým neustále cloumal chtíč.

Tak se muselo stát co se stalo ... měla ho tam, ač nechtěla, a ani si čuňák nesundal brnění.

Já ji varoval, ale přesto se z dívčího traumatu zrodila katastrofa, o které se dochovaly nepřesné zprávy. A tak se to do dneška učíme v dějepi se blbě.

A proto už ...

I: Johanko z Arku, nechod' do parku,
čeká tam na tebe utrpení.

Johanko z Arku, nechod' do parku,
čeká tam blbec v brnění. :I ... plechovym !

Tak Jana dorostla do věku, kdy unesla meč a vyhlásila mužům nemilosrdnou

a krutou válku, která neměla konce. Tekly potoky krve a zem se pokryla těly

zohavených mužů, a ženy plakaly - taky děti. Tak ji radši popravili a prohlásili

za svatou. Vidíte kam až vede dívčí flustrace. Tak to byla taková malá hodina

dějepisů od Sahuly. A proto už ...

I: Johanko z Arku, nechod' do parku,
čeká tam na tebe utrpení.

Johanko z Arku, nechod' do parku,
čeká tam blbec v brnění. : ... plechovym!